

4. Orientering af Folketinget

Med henblik på at systematisere og styrke informationen af Folketinget pålægges økonomi- og erhvervsministeren at udarbejde en samlet årlig redegørelse om væsentlige forhold vedrørende landets el- og naturgasforsyning. Bestemmelsen erstatter de nuværende bestemmelser i §§ 3 og 4 i henholdsvis el- og naturgasforsyningsloven, hvorefter ministeren på ad hoc basis orienterer et af Folketinget nedsat udvalg - i praksis Det Energitilsynets Udvalg - om alle væsentlige forhold vedrørende landets el- og naturgasforsyning. Ændringen af bestemmelserne forhindrer ikke økonomi- og erhvervsministeren i at orientere udvalget om særlige eller væsentlige forhold, som har en sådan karakter, at ministeren finder det hensigtsmæssigt, at orienteringen ikke bør afvente den årlige redegørelse. Den årlige redegørelse erstatter ikke ministerens forpligtelser efter lovene til at forelægge bekendtgørelser eller lignende for Det Energitilsynets Udvalg.

5. Samfakturering

Ministeren bemyndiges til at kunne fastsætte nærmere regler, der sikrer, at forbrugeren får mulighed for kun at modtage én energiregning. Reglerne skal give handelsvirksomheden mulighed for at kunne forestå den samlede fakturering. Dette indbefatter bl.a. netydelser, energiafgifter og betalingsforpligtelser efter loven, som er knyttet til el- og gasleverancen.

6. Andre forhold

I elforsyningslovens § 54 foreslås der bestemmelser, som skal sikre en videreførelse af de bevillingspligtige aktiviteter i tilfælde af, at en bevilling inddrages. De systemansvarlige virksomheder vil efter de foreslåede bestemmelser kunne indtræde i en overgangsperiode og drive bevillingspligtige aktiviteter videre af hensyn til forsynings sikkerheden. I forbindelse hermed kan de tidligere bevillingshavere pålægges at stille deres anlæg til rådighed.

Det forudsættes i forbindelse med den foreslåede ændring af elforsyningsloven, at decentrale kraftvarmeværker i perioder med lave elpriser går over til varmeproduktion på spids- og reservelastkedler. Værkerne brændselsvalg er reguleret i 1990 ved udmeldingen af generelle forudsætninger for den kommunale varmeplanlægning med hjemmel i varmeforsyningsloven. Her blev det bl.a. bestemt, at store kulfyrede fjernvarmeværker med adgang til naturgasforsyning skulle overgå til naturgas kraftvarme som grundlast. I forlængelse heraf vil der af miljømæssige hensyn blive nedlagt forbud mod etablering af ny

spids- og reservelast kapacitet med kul som brændsel. Omlægningen af den hidtidige støtte over tredjestariffen til et produktionsuafhængigt tillæg vil kunne indebære en utilsigtet forøget anvendelse af ikke afgiftsbelagte brændsler (biomasse) på spids- og reservelastkedler, hvilket vil kunne betyde et væsentligt provenutab for staten. Til imødegåelse heraf vil det derfor blive bestemt i en bekendtgørelse, at værkerne ikke kan udskifte afgiftsbelagt brændsel med afgiftsfrit brændsel i spids- og reservelast produktion. Dette forudsætter, at varmeforsyningslovens § 3, stk. 2, bliver ændret, således at ministeren får adgang til i sine retningslinier for den kommunale varmeforsyningsplanlægning at inddrage overordnede samfundsmæssige hensyn.

Der foreslås endvidere ændringer i elforsyningslovens §§ 8, 68 og 82 som har til hensigt at foretage mindre, nødvendige tilpasninger af eksisterende bestemmelser. Tillige foreslås ophævelse af bestemmelser i naturgasforsyningslovens §§ 8, 26, 27, 36 og 39 der som følge af den fulde markedsåbning fra 1. januar 2004 er blevet indholdsløse, eller hvor der ikke er behov for opretholdelse af sektorregulering. Herudover foreslås de gældende bestemmelser om markedsføringsforpligtelser for naturgasdistributionselskaber og forsyningspligtige selskaber i naturgasforsyningslovens §§ 14 og 24 ophævet.

Det foreslås, at der i elforsyningsloven og varmeforsyningsloven fastsættes bestemmelser om tilsynet med standardiserede vejledninger om bl.a. tariffør og betingelser for ydelser efter de to love. Energitilsynet har hidtil behandlet standardiserede vejledninger fra brancheorganisationerne, herunder Danske Fjernvarmeværkers Forening og Elfor, om fastsættelse af bl.a. tariffør og betingelser for ydelser efter varmeforsyningsloven og elforsyningsloven (net- og transmissionselskaber). Den hidtidige praksis med organisationernes tarifvejledninger m.v. har været et hensigtsmæssigt redskab for såvel elforsynings- som varmevirksomhederne. Herudover har de standardiserede tarifvejledninger medført lettelse i Energitilsynets daglige administration, idet der uden disse vil opstå et betydeligt antal enkeltsager, hvortil der skal tages stilling. Det fremgår imidlertid ikke udtrykkeligt af elforsyningsloven og varmeforsyningsloven, at Energitilsynet kan behandle sådanne standardiserede vejledninger for fastsættelse af tariffør m.v. Der stilles derfor forslag om at indsætte en bestemmelse i hver af de to love, der giver Energitilsynet adgang til - i overensstemmelse med den hidtidige førte praksis - at føre tilsyn med standardiserede tarifvejledninger m.v. fra brancheorganisationerne.